

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis discernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

Præfatio In posteriorem Medullæ Theologicæ partem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

PRÆFATIO

In posteriorem Medulla Theologica partem.

POST explicatas in priori huius operis parte veritates illas quæ mysteriorum fidei notitiam præsertim spectant, reliqua Theologica doctrinæ capita, quæ magis ad praxim accedunt, hac posteriori exhibentur: atque in primis ea quæ ad Sacramentorum rationem ac disciplinam pertinent; quæ cum sint media quædam ad Christi Domini gratiam in nos vberimè deriuandam diuinitus instituta, conuenienter post ipsius gratiæ doctrinam vltimo prioris partis tractatu traditam, subiungitur Theologiæ Sacramentalis explicatio, in qua de ipsis Sacramentis tum generatim, tum speciatiim, differitur; ut nouerint illi quibus mysteriorum tantorum dispensatio credita est, quomodo se in sacra illa œconomia gerere debeant, & qua ratione populus fidelis dignè iisdem participare, plenioresq; ac vberiores illorum fructus in se percipere possit.

ā 2 Quo

PRÆFATIO.

Heb. 6. Quoniam vero terra super se venientem bibens imbrem, proferens autem spinas ac tribulos, maledicto proxima est, (ut testatur Apostolus) qui pro-
2. Cor. 6. pterea monet ne in vacuum gratiam Dei recipiamus, hortaturque ut exhibeamus nos sicut Dei ministros in omni opere bono fructificantes; idcirco in secundo posterioris hujus partis tractatu, agitur de ipsis actibus humanis, quibus unusquisque Deo vel morti fructificare potest (ut loquitur idem Apostolus) investigaturque ex quibus fontibus bonitas eorum vel malitia profuat, ac præsertim prima & præcipua illorum actuum regula, lex scilicet divina Decalogi præceptis contenta Paulo attentius consideratur: cui subjungitur notitia Ecclesiasticarum legum ac censurarum, ac deænam pro totius operis veluti coronide apponitur brevis quædam Appendix eorum quæ ad statum Clericalem & Ecclesiasticæ Hierarchiæ disciplinam spectant, quæ in aliis tractatibus explicari commodè non potuerunt.

Cum autem univèrsa hæc Theologia Moralis & præctica duobus præsertim fundamentis innitatur, ratione scilicet ac autoritate, rationem quidem optimam duccem author hujus operis arbitratus est, sed in tanta rerum caligine quæ nos undique

PRÆFATIO.

diq; circumdat, solam haud satis tutam
 ideoque auctoritatem tanquam certio-
 rem, & fidei magis amicam illi adjunxit,
 imò plerumque solam sequutus est; ac in
 primis diuinam sacræ Scripturæ faciem
 ubicumque Deus illam allucere voluit
 tanquam certum & infallibile medium
 ad dignoscendum verum à falso, & pra-
 uum à recto, in iis quæ ad Sacramenta &
 mores pertinent, adhibuit iuxta Prophe-
 ticum dictum, *Luxerna pedibus meis ver-* Ps. 118.
bum tuum, & lumen semitæ meæ. Exinde
 Conciliorum summorumq; Pontificum
 decreta, nec non Sanctorum Patrum ef-
 fata, tum in propriis fontibus, tum in i-
 pso iure canonico solerter inquisiuit, de-
 nique Doctorum maximè probatorum
 responsa consuluit, ac præ cæteris ipsum
 sanctum Thomam Theologiæ totius a-
 pivem observavit ejusque doctrinæ sem-
 per adhæsit.

Et in iis quidem quæ nullam aut per-
 exiguam difficultatem recipiunt, vnius
 tantum aut alterius probati Doctoris cal-
 culum adiecit: in gravioribus vero diffi-
 cultatibus maximè & nominatissi-
 morum Theologorum sensa evoluit, eo-
 rumque auctoritate stabilivit ea, quæ
 probabilissima & quoad praxim tutissima
 ipsi visa sunt: hæc quæ omnia quanta po-
 tuit

PRÆFATIO.

tuit brevitate, facilitate ac perspicuitate præstitit aut certe præstare voluit.

Ceterum si quid in hac Theologia moralis & practicæ Synopsi lectori minus arrideat hoc ab illo suppliciter postulatur, ut apud se perpendat difficillimum esse, imo vix possibile vniuscuiusque mentem assequi aut votis obsecundare, in tanta rerum adeo implexarum & arduarum varietate ac multitudine quæ in hoc opusculo tractari debuerunt, eiusque angustis limitibus arctari: præterea consideret authorem nihil ex proprio ingenio, cui maxime diffidere debuit, sed omnia & singula vel ex Scripturis sanctis, vel ex ipso jure canonico, vel ex probatissimis authoribus proutulisse, eaque insuper non nisi doctissimorum virorum judicio examinata & probata in lucem edidisse, ac demum sanctæ Catholicæ, Apostolicæ ac Romanæ Ecclesiæ arbitrio & censura, quanta potest animi demissione submittere.

INDEX